

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

80. Quòd eleemosyna prodest in vitâ, in morte, & post mortem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

*Quod elemosyna prodest in vita,
in morte, & post mortem.*

PUNCTUM LXXX.

A intuitu, & clamoribus avertit, maledictionibus replebitur, magnamque penuriam patietur. Sic Septuag. *Qui dat pauperi, nunquam indiget, qui autem avertit oculum suum ab inope, ceu ab inimico, in multa penuria erit.*

Non sit homo parcus in erogandis elemosynis, sed largus, nec depauperari timeat, aut verearur æs alienum contrahere: nam si ob elemosynas sese oppressum alieno ære sentiret, Deus ejusdem debita persolveret. 4. Reg. alia pauperima vidua relicta per mortem mariti ad eum ære alieno oppressa, ut creditores duos filios sibi vellent ad serviendum vendicare, dicitur ad eam Eliseus, quæ ut ad coramisationem adduceret, & ad opem ferendam inclinaret, sic allocuta est: *Servus tuus, vir meus, mortuus est, & nos, quia scit timens Deum, q. diceret. Nihil aliud dicam.*

C Theod. ait, mulieris virum fuisse Abdiam illum, qui ad pascendum Prophetas tempore persecutionis Jezabel, magna contraxerat debita: nam centum apud se servavit, & enutrivit, inquit Theod. in iisque alendis, & sustentandis, alieno ære oppressus debitor factus est: sed quoniam propter Deum alieno ære se abstinxit, Deus ipse ejus debita persolvit. Sed illud notandum, quod non vino, &c. sed oleo, misericordie symbolo, hæc debita solvit, quia misericordia illa vocavit hanc misericordiam, ut illi debitam, ut eam Deus sublevaret ab inopia. Non timeamus ergo aliquid æris alieni contrahere propter Deum, quia Deus ipse præstod erit, ac sublevabit. Debita, quæ quis contrahit, ut sensui vacet, carni, ludo, vanitatibus, fabricis, Deus non persolvit, quibus verò obstringitur, quia summè indigenti consuluit, his gravabitur. Deus ipse.

Elemosyna viri quasi sacculus cum ipso, & Eccl. 17. gratiam hominis quasi pupillam conservabit, Elemosyna & postea resurget, & retribuet illi retributionem unicuique in caput ipsorum, & convertet coramendatq. in inferiores partes terra. O verba mente, animoque studiosius attendenda, quibus vel corda ferrea ad pietatem moveantur! Viderur quandoque deperditum, quod pauperibus datum est, elemosyna videtur emortua, nullum apparet præmium,

Kk nulla

Ioan. 6.

Ioannis 6. Cum suble vasset oculos Iesus, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde, &c. Dicit ei Andreas: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordaceos, & duos pisces. Addit Marcus: Ite, & videte (optima diligentia Superioris, præsertim inopia tempore) Et cum cognovissent, dicunt: Quinque, & duos pisces. (nihil ulterius,) Mirum! hos panes accipit ex habentis manibus, & dividit multitudini. Domine, tempore caritatis auferis ex famelici manibus, quod habet? Heu interibit fame! Nihil minus, diceret Christus. Non intelligitis, quæ Dei sunt: tribuat misericorditer, & largiter, quod habet, sic sibi, aliisque proderit. Liberalitas nobis hoc miraculo commendatur, ait Cyrill. & quasi magna voce dicitur: Quanto plura dabis liberaliter, tanto tibi plura largius confluent.

Marc. 6.

Cyrril. lib. 3. in Ioan. c. 18.

3. Reg. 17.

In magna illa annonæ penuria divertit. Eliás ad pauperissimam viduam, &c. Exclamat illa: Heu misera! necessitatem unâ cum filio patior extremam, pugillum farinae habeo, ac parum olei, ut comedamus, & moriamur: En tibi, &c. Ne timeas (inquit Propheta) Hac dicit Dominus: Farina de hydris tua non deficiet, nec lecis olei minuetur. Ad hoc verbum miratur Ambros. Exiguo cibo perpetuum toto tempore famis invenit alimentum, & ne putaret, id ei promissum ab homine, præmisit dicens: Hac dicit Dominus Deus Israël, &c.

Ambr. lib. 2. de Abrah. c. 5. l. de vidua.

Prov. 28. Peltan. & Ian. sen ibid.

Qui dat pauperi (Prover. 28.) non indigebit, qui despicit deprecantem, sustinebit penuriam: beneficus, & liberalis in pauperes non solum non indigebit, sed larga Dei benedictione rerum abundantia porietur: at qui pauperem deprecantem, opemque, & subsidium miserè implorantem despicit, oculumque, & aurem ab illius

Speranza Scriptura selecta.

nulla Dei retributio, quinimò res domesticæ pestum ire videntur, impensæ non solvuntur, &c. sed ne timeatis: *Et postea resurget, Alij: Tandem vero exurgit, & suscipit singulis dat pretium.* q. d. debita exolvit: quia eleemolyna pauperibus collata, servata diligentissimè fuit in sacculis, qui non veterascunt, &c. Græc. ubi nos legimus: *Eleemolyna viri quasi sacculus cum ipso, est: Eleemolyna viri ad instar sigilli cum ipso,* & sic etiam legit S. August. Quæ custodire diligenter volumus, ea sigillo obfirmamus. Sic Darius ostium lac, sic Judæi Christi sepulcrum sigillo obfirmaverunt. Eleemolyna ergo dicitur esse apud Deum velut signaculum, seu sigillu, quod innuat, Deum fidelè memoriã ejusdem conservare: etsi enim non statim remuneret pietatis opera; tamen apud se custodit, non sinens ea affluere, & excidere memoriã, ut illa suo tempore proferat, & remuneret: *Et gratiam hominis, vel ut Alij transferunt: Amorem hominis,* hoc est, eleemolynam ex amore profectam, quasi pupillam conservabit, hoc est, & Deus, coram quo est eleemolyna tanquam signaculum, eam apud se conservabit, tanquam pupillam, id est, diligentissimè, summo amore, &c. *Et postea resurget, & retribuet illi retributionem.* Unde eleemolyna defunctorum comes à S. Ambrosio merito vocatur.

Eleemolyna comes defunctorum.

Isai. 58. Eleemolyna in vita prodest.

ob. 33.

Sed quis enarrat retributiones eleemolynarum? Innumere sunt in vita, in morte, & post mortem.

In vita, *Isai. Frange esurienti panem tuu, & egenos, vngosque induc in domum tuam. Cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris, tunc erumpet quasi mare lumen tuum, & anteibit faciem tuam justitia tua.* Ibidem: *Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repleveris, orietur in tenebris lux tua, tenebra tua erunt sicut meridies, & requiem tibi dabit Dominus Deus semper, & implebit splendoribus animã tuã.* Benedictus Deus, qui hæc dignè evunciat: *Frangere esurienti panem tuu, Tuum, de illo pane agit, qui ad cibum tibi conceditur, hunc frange, etsi alium non habeas.* Job: *Si comedi buccellam meam solus, & non comedi pupillus ex ea.* Bolus

quilibet cum paupere erat illi committens, vel frustum panis propriis è faucibus ereptum pauperi dabat. *Nicer. Vel per exiguam panis particulam particbatur egentibus. Tunc erumpet quasi mare lumen tuum.* Hebr. Pint. Tunc eris felix, & omnia tibi ad voluntatem fluent: lumen accipiat pro prosperitate, &c. *Orietur in tenebris lux tua, hoc est, calamitates tuæ in gaudium convertentur.* Implebit splendoribus animam tuam, & saturare faciet in siccitatibus animam tuam; Vertit Pagnin. q. d. pereuntibus aliis siccitate, & inopia, te implebit Dominus, & saturabit, & ossa tua liberabit, id est, non solum animam à malis interioribus, sed etiam corpus à malis exterioribus liberabit. *Et eris quasi hortus irriguus, &c.* Plura dici possunt de temporalibus beneficiis, quæ præstat eleemolyna: læticia illa in tribulationibus, in infirmitatibus, &c. est retributio eleemolynæ. Nihil tibi unquam deesse, est retributio eleemolynæ, &c.

Unde Job tot bonis cumulatus fuit? *Benedictio perituri super me veniebat, id est, periturus, cum optularet, & benedicebat me, benedictiones precabatur.* *Et cor vidua consolatus sum.* Hebr. *Exultare feci præ gaudio, vel cantare feci, &c.*

Auris audiens benificabat me, eò quod liberassent pauperem vociferantem, & pupillum cui non erat adiutor. O quot vociferantes à morte liberavit! O quot pupillos! O quot, quibus non erat adiutor, ut nunc! *Conterebam molam iniqui, & de dentibus illius auferebam prædam.* O quot pauperulas ex luxuriantium manibus eripuit! &c. O quam id Deo pergratum! *Psal. Erigite pauperem, & egenum de manu peccatoris liberate, &c.* *Oculus sui cæcus, & pes claudus.* Hebr. *Oculi eram cæcus, & pes claudus ego.* Ego, perpendit hoc Chrysostomus. Non dixit: *Per servos faciebam, verum egomet, &c.* *Oculi, pedes, in plurali, ut integrum, perfectumque auxilium miseris, & egentibus à se præstitum significaret.* Sed qui pedes solum sunt pauperi, quem dum perfectè portare possunt, volunt, ut miserè ipse claudicat: *Oculi eram cæcus, & pes claudus ego. Pater eram pauperum, Ubi Gregor. Non patronum se, vel proximum, vel*

Nicerus.

Hebr. Pint.

Pagnin.

Tob. 29. Job in pauperes perbeneficus.

Psal. 81.

Hebr.

Chryf.

Gregor.

vel adiutorem, sed patrem fuisse testatus, quia nimirum magno charitatis officio studium misericordiae vertit in affectum naturae.

Flebam quondam super eo, qui afflictus erat, & compatiebatur anima mea pauperi. Septuag. Gemui videns virum in necessitatibus, Alij: Contristabar. Alij: Irebar. Alij: Lacerabar, diseriuiabar, &c. Pater eram pauperum. Vox digna Principe, Superiore, Magistratu, Christiano, &c.

Quid mirum, quod omnia in duplum, & in vita restituerit illi Deus: En ut eleemosyna est utilis in vita.

Sed & in vita, & in morte. David in Psalm. *Beatus, qui intelligit super egenum, & pauperem, S. Hieronym. Beatus, qui cogitat de paupere. Sunt aliqui, quibus infixa cordi de paupere est cogitatio, beati. Super egenum. Euthym. ex Graeco, Super inopem, id est, eum, qui ab antiquo, & priori statu decidit. O beatum eum, qui talium pudori compatitur, quique super eos cogitat, non expectans, ut perant. O felicem illum, praesertim hoc tempore, qui verissimè hanc beatitudinem consequi potest! Super egenum & pauperem. Graec. Super valde infirmum, ac miserum. O quot hic sunt! Dominus conseruet eum, & vivificet eum. Camp. Dominus curam gerat illius. Gere tu curam pauperis, Deus tui curam geret. Et vivificet eum. Alij: Et vitam prorogat. Penuria, & pestis, unico verbo Graeco, *λεπτος*, significantur, quia pestis penuriae iuncta est, sed vitam prorogabit. Eleemosynarius tempore pestis, & famis, vitam prorogat Deus: inquit Philo. Abraham ob charitatem in pauperes aeternitatem, ut sic dicam, vixisse: nam Angeli hospitio recepti seminis multiplicatione promiserunt, sicut stellas caeli, & sicut arenam maris, quae praeter multitudinem numerari non potest. Pietas enim ad omnia utilis est, promissionem habens vitae, quae nunc est, & futura, &c. Et vivificet eum. Hebr. Et restituet eum, cum de cubo fuerit, scilicet ad sanitatem, quod factum est: Et beatum facias eum in terra. Camp. Et divitem in terra faciet. Pondera (in terra) etiam in hac vita, & hoc saeculo. Sed tandem in infirmitate*

te: Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus. Genebr. Sustinet illum, quando in lecto dolebit, & agrotabit. S. Hieron. Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis ejus. O sit Deus confortator meus, sic parum alio egebo confortatore! Chald. Dominus appareat illi super lectum infirmitatis ejus. O favores! appareat, visitet eum saepe, ut pauperes, & infirmos ipse visitavit saepe. Adhuc Pagn. Dominus fulciat illum, quasi infirmarius. Adhuc amplius: Universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus. Camp. Lectulum illius totum angulis undique ventilatis in ipso morbo versasti, Domine, ut mollius cubet. O incredibilem penè dixerim, sed certè, vereque credibilem misericordiae retributionem! Suis ipse Deus manibus lectum verset, quin undique ventilet, ut mollius cubet. Hinc illa patientia, hinc illa resignatio, &c. Quia suis Deus manibus lectum refecit. Ut par pari reddat! Ut pro eo, quod tu versasti infirmorum lectulos, tuum ipse suis manibus versat! Sed si tandem moriendum sit, in die mala Theod. In die vexationis liberabit eum Dominus. Veniet, veniet dies mala, ait hic August. velis, nolis, veniet: bona mors fructus est eleemosynae Isai, quo supra: Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & anteibit faciem tuam iustitia tua. Eleemosynae velut tædæ accensae praecunt, &c. O miseros, qui in via horroris plenissima, hanc iustitiam non habent, quae antecedat!

Eleemosyna ab omni peccato, & à morte liberat, (hoc est à mala morte) & non patitur animam ire in tenebras; non patietur vim faciet, oblectabitur, non sinet animam ire in tenebras. Ante fores gehennae stat misericordia, inquit Augustinus, & neminem permittit in carcerem mitti.

Stephanus, de quo Gregorius in Dial. medio jam ex corpore è ponte dilapsus, ab operibus carnis per coxas miser trahatur deorsum; sed ab operibus misericordiae, quae fecerat, & quae pro eo tunc temporis luctabantur, trahatur sursum, &c.

Septuag.

Alij:

Psal. 40.
D. Hier. ex
Hebr.Euthym. ex
Graec.
Eleemosyna
moribundo
commoda.

Graec.

Camp.

Alij:

Phil. lib. de
Cherub.

1. Tim. 2.

Hebr.

Camp.

Genebr.

S. Hieron.

Chald.

Pagnin.

Camp.

Theod.

Tob. 4.

August. l. 50.
hom. hom. 30.Gregor. in
Dial. l. 4.
c. 34.

Eleemosyna
à Purgatorio
eximit.
Ecl. 17.

Quid, quod eleemosyna quamprimum
extrahit à Purgatorio? Est locus præallegatus
Ecl. Eleemosyna viri quasi sacculus cum ipso, & c. & converteret in inferiores partes
terram, hoc est, & Deus converteret eleemo-
synam in mortuos, ut ad eos scilicet me-
ritum ejus perveniat, & à pœnis Purga-
torij liberentur; penetrat itaque eleemo-
syna inferiores partes terræ, Purgatoriū,
usque ad ostium Inferni, & c.

3. Reg. 17.
Et mortuos
redanimat.

Tandem mortuum suscitandi causa, & B
effectus fuit. Tertio Reg. Heu, Domine,
Eriamne filium viduas, apud quam utunque
sustentor, occidisti? Et tulit puerum, & attu-
lit in cœnaculum super lectulum. & c. Cur ibi
non suscitavit? diceret: Per hanc hospi-
taliorem, per lectulum hunc, per eleemo-
synam hanc, suscitavit illum Deus, & c.

Chrysolom.
55. in Gen.

Chrysol. hom. 55. in Gen. Stabant vi-
duarum circa Apostolum, & ostendebant ei
vestes, quas faciebat illis Doreas, atque
ad miserationem Apostolum provoca-
bant, qui genibus flexis orans dixit: Tabi-
tha, surge. Illa autem aperuit oculos suos, &
visit Petro recessit, & accessit sanctis viduis
assignavit eam vitam. Vidisti, quanta re-
tributio beneficentiæ, etiam in præsentia
vita! Vidisti pharmaci potentiam! Quid
præbuit illa viduis? quantum illæ ei re-
pendent? Vestes præbuit, & alimenta,
sed illæ ad vitam hanc redaxerunt, &
mortem fugere fecerunt.

O immisericordiam! Per hanc de contra
omnibus bonis privatur quis in vita, in
morte, & post mortem.

1. Reg. 25.

Primo Reg. cum David fugiens à facie
Saul moraretur cum suis circa montem
Carmelum, ob extremam famem quodam
die decem ex suis militibus misit ad Na-
bal hominem valde divitem, ut in tanta
necessitate tum ipsi, tum suis opem fer-
ret, quibus ne frustum quidem panis da-
re voluit.

Avaritia Na-
balum occidit.

Ab hac se vitia fluxerunt ei omnia ma-
la: Deus enim taliter indignatus est, ut
post decem dies percussit illum & mor-
tuus sit, ut enim audivit delata munera,
dicit sacer Textus: Et mortuum est cor ejus
intrinsicus, & factus est quasi lapis. R. Salom.

Rab. Salom.

& R. Kimch.

scilicet ob tanta munera sibi videbatur

A depauperatus. Sic, sic plerique sibi depau-
perari videntur, si quid pauperi confera-
tur. Sed quid sibi vult, quod post decem
dies percussit illum Dominus? Tot die-
bus dicit Nicol: de Lyra, clanguit quasi
mortuus, lapideusque supervixit, quot
famelicos milites crudelissime depulit.

Nabal decem-
dierum lan-
guore consum-
ptus. Cur?
Nic. de Lyr.

O inhumanissimum in famelicos! Erat
ei convivium in domo ejus, quasi convi-
vium Regis, & c. Nabal secundum nomen suū
stultus est, & cum eo est effluxio, & c. Sed cum
pauperibus tenacissimus, & c. Sed Deus
dedit omnem substantiam ejus cum
uxore ipsi David, cui nec panem dare vo-
luit, & c. O quot hodie tales inveniuntur:
lapidei! & c.

Aquila.

Ut obduruit, ut surdus factus est dives
ille, in cujus domo quotidie erat simili-
ter convivium, quasi convivium Regis,
nec tot clamores Lazari mendicantis au-
divit? Ad aperiendum cor ejus, inquit

Luc. 16.

Chrysol. ser.
de avaritia, &
Laz.

Chrysol. totum corpus Lazari ulceribus
cooperuit, ut tot essent ora clamantis,
quot ulcera existentia, & c. nec tamen
audire voluit. De quo August Memen-
tote, quid purpurato diviti contigerit,
qui non ideo damnatus est, quod aliena
tuleris, sed quod egeni pauperi sua non
tribuerit, & in Inferno positus ad peten-
da minima pervenit, qui hic parva nega-
vit. Idem ait Greg. Nonnulli, inquit,

D. August. de
confess. vitium,
Avaritia di-
vitem epulo-
nem damna-
vit.

D
istimant, præcepta veteris Testamenti
districtiora esse, quam novi, sed nimium
improvida consideratione falluntur: in
illo enim non tenacitas, sed rapina mul-
ctatur; hic dives iste non abstulisse aliena
reprehenditur, sed propria non dedisse:
hoc fuit, quod hunc in Infernum tradi-
dit; quia in sua felicitate, quia accepta
dona ad usum arrogantie iniecit, quia
viscera pietatis ignoravit, quia peccata
sua redimere, etiam cum sibi abundaret
pretium, noluit.

D. Gregor. in
hunc locum.

Idemmet S. Gregor. alibi: Dives epulo
oculos aperuit, compulsus in damnatio-
ne cognoscere, quod perdidit, quando
Lazarum non agnovit. Juste autem, qui
de abundantia peccavit, æstuanti cre-
matur inopia, guttam aquæ petiit, qui
micas panis Lazaro negavit, & c.

D. Greg. 18.
Mor. 10.

In Inferno clamabat: Pater Abraham, Luc. 16.

mitte

*Dives epulo
cur Lazarum
ad se mitti pe-
tuit.*

mitte Lazarum. Sed quæso, cur Lazarum A
petiit, quem potius offensum, ac indigna-
tum arbitrari poterat, & nõ magis ipsum
Abraham? Intellexit miser, sed sero, La-
zarum pauperem suæ salutis medicum:
mitte, mitte sed jam tempus non est. O
si in vita cognovisset, vel melius dicam,
cognoscere voluisset! &c. Cum ad te
Deus mittit pauperem, mittit & offert
salutis medicum.

*Chrys. hom.
34. ad pop.*

Notandum ex his partibus, damna-
tionem hujus divitis datam non furtis,
nec rapinis, sed omissioni elemosynæ,
idque etiam perpendit Chrysost. in da-
matione quinque virginum fatuarum:
Nec enim virgines, ait, aliena rapuerant,
sed propria non dederant, &c. Intellige
ergo non sufficere, si dicas: Aliena non di-
ripio; alienum non concupisco, damna-
beris etenim, si præterea, quod proprium
tuum est, indigenti non dederis.

*Ecclesi. 3.
Græc.*

Sed quid dico, proprium? quod tuum
est, veritas pauperis est. Ecclesi. Elemosynam
pauperis ne defraudes. Græc. Vitam pauperis
ne defraudes, id est, vitæ ad vitam neces-
sarium: tam enim debitus est illi cibus,
quàm vita: ut sua vita eum fraudare non
debes: ita nec suo cibo. Notandum verbum,
defraudes, quod significatur, subtrahi,
quod ejus est, & ei debetur.

*Elemosyna
quando sub
præcepto obli-
gat.*

*D. Thom. 2.
2. q. 35. art. 3.
Et in 4. sent.
dist. 15. q. 2.*

Citra omnem controversiam est, elee-
mosynam tempore necessitatis cadere
sub præcepto: Sic S. Thom. & cum eo
Doctores: tenemur sub præcepto paupe-
ri in extrema necessitate constituto elee-
mosynam erogare, ut ait D. Thom. obli-
gamur, non solum ad erogandum super-
fluum status, sed necessarium status, su-
perfluum tamen naturæ, id est, quod su-
perest, demptis necessariis ad vitam suã,
& suorum. In extremis autem dicitur
esse, ut ait Nav. non solum, qui jam ani-
mam agit, sed etiam cum judicia proba-
bilia apparent, eò deventurum, nisi ei
subveniat. Deficient in viâ, inquit Do-
minus. Erant ergo in extrema necessita-
te, &c. Noli avertere faciem tuam ab ullo
paupere, sic enim fit, ut nec a te avertatur fa-
cies Domini. O insignem gratiam! si fa-
ciem meam non averti ab inope, Deus:
faciem suam a me non avertit, &c.

*Nav. in Man.
c. 24. num. 5.*

*Et 6.
Ivan. 6.
Tob. 4.*

*Necessitas pau-
perum extre-
ma quam.*

*Propter mandatum (charitatis proximi)
assume pauperem, & propter inopiam ne di-
mittas eum vacuum.*

*Perde pecuniam si elemosynam dare, ut
homines putant, perdere est) propter fra-
trem, & amicum tuum, pauperem, verum
amicum, & non abscondas illam sub lapide in
perditionem & tuam, (unde S. Amb. legit
in mortem) & pecuniæ: unde quædam
Græca exemplaria pro, Ne, abscondas, ha-
bent, ne rubigine obducatur.*

B

*Pone thesaurum in præceptis Altissimi,
(Janfen. juxta mandata Dei, & prout ipse
exigit à te) proderit tibi magis, quàm aurum
(asservatum) concludere elemosynam in sinu
pauperis, & hac pro te exorabit ab omni malo.*

C

*Peiſtat Sapiens in similitudine thesauri
benè collocandi, & tutò reponendi; & nu
recondenda
ait, benè & tutè reponi, si concludatur,
& reponatur in sinu pauperis, qui sinus
mysticum Cælum est, quò fur vanæ glo-
ria non appropiat. Et hæc esto ingratus
pauper non exoret) pro te exorabit ab omni
malo. Hæc, inquam, etsi conclusa, & abdi-
ta, etsi incognita hominibus; tacentibus
tamen omnibus, nec ipsis pauperibus eã
concelebrantibus, ipsamet Deum exora-
bit pro te ab omni malo tum corporali,
tum spirituali; & exoptet Græc. Et ipsa
eximet te ab omni afflictione. O promissione!*

D

*Pergit adhuc Ecclesi. Super scutum po-
tentis, & super lanceam (illud, ut vis defen-
dens, hæc ut vis offendens, validius) ad-
versum inimicum tuum (sive visibilem, sive
invisibilem) pugnabit, &c. Itaque in mor-
tis agone, quas ante erogasti, elemosy-
næ tunc te protegent, tunc pro te pu-
gnabunt, tunc in ipsum hostem, ut tela
insurgent.*

E

*De nonnullis defectibus in ero-
ganda elemosyna, ac in sol-
vendis mercedibus.*

PUNCTUM LXXXI.

*Et si, in bonis non des quærelam, & in omni
dato non des tristitiam verbi mali. Sunt,
Kk 3 qui*